

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomey St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 125. ДЖЕРЗІ СІТІ НЬЮ-ЙОРК. СУБОТА, 31-го ТРАВНЯ 1980. ЦЕНТІВ 25 CENTS. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 31, 1980. No. 125. VOL. LXXXVII.

Ген. Григоренко був гостем Норвезької секції ПЕН клубу

Нью-Йорк, Н.Й. (ЗП УГ "Гельсінкі"). — Як відомо, голова Закордонного Представництва Української Гельсінської групи ген. Петро Григоренко разом із дружиною Зінаїдою об'їздить ряд європейських країн.

У вівторок, 20-го травня, вони були гостями Норвезької секції ПЕН клубу, яка зібралася з нагоди вручення нагород двом норвезьким письменникам. У своєму слові-привітанні ген. Григоренко розповів про рух спротиву в Україні, про те, які "нагороди" отримують за їхній вислів вільним словом їхні колеги — українські літератори, зупинившись зокрема на становищі Юрія Бадзя та членів ПЕН клубу Миколи Руденка, Вячеслава Чорновола і Василя Стуса.

Дуже сильне враження на присутніх справило відчитання листів Світлани Кириченко про розправу над її чоловіком Ю. Бадзем. На пропозицію голови Норвезького ПЕН клубу Йогана Вокха, Ю. Бадзя, автора втраченого філософсько-соціологічного трактату п.з. "Право жити", за яке його засудили до сім років ув'язнення і п'ять років заслання, одностайно і з великим ентузіазмом обрано почесним членом ПЕН клубу.

Подорож Григоренків проходить успішно, не зважаючи на слабкий стан здоров'я ген. Григоренка. Головна мета зустрічей і прес-конференцій — привертати увагу до правозахисного руху в Україні і цілому Союзному Союзу напередодні Мадридської наради.

У Ст. Петербурзі засновано новий Відділ УНС



Управа нового 377-го Відділу УНС в Ст. Петербурзі на Флориді. На фото (зліва): М. Завадовський і д-р Р. Цегельський — члени Контрольної Комісії, Осипа Михайленко — секретарка, П. Левенюк — президент і І. Когут — касир.

Ст. Петербург, Фла. — З кішечкою травня цього року Український Народний Союз, а з ним і вся українська громада в Америці, збагатилась ще однією організованою одиницею — новим Відділом УНС в Ст. Петербурзі, цій привабливій місцевості на південносхідному узбережжі ЗСА, яка з кожним днем набирає більше "притягальної сили" для нових поселенців взагалі, а для українців і українських родин не тільки в Америці, але й сусідній Канаді зокрема. З кішечкою травня Головний Екзекутивний Комітет формально затвердив створення нового Відділу УНС у цій місцевості, надавши йому ч. 377.

Організацію цього нового Відділу УНС започатковано вже кілька місяців тому з ініціативи колишньої головної радні УНС

Осипи Олінкевич-Михайленко та при співпраці і допомозі головного директора УНС для Канади, сенатора Павла Юзика, який має тут свою постійність.

Ініціативні східники для створення нового Відділу УНС відбулися ще 31-го січня ц. р. і в них взяло участь 27 осіб, але більшість з них уже були членами УНС, хоча в різних Відділах. Від того часу приєднано відповідну кількість нових членів і Відділ остаточно оформлено, а тепер його затвердив Головний Екзекутивний Комітет; отже, створено ядро організування постійно збільшуваної громади також на базі громадсько-забезпечення бр. Ініціатори й організатори нового Відділу УНС висловлюють найкращі надії уже навіть на найближче майбутнє.

Продовжується підготовка Дня УНСоюзу в Нью-Джерсі

Нью-Йорк, Н.Дж. — Як уже інформовано, традиційний стейтсменський День Українського Народного Союзу Нью-Джерсі, який від кількох років є одним з головних атракційних заходів української громади, зокрема північного Нью-Джерсі, відбудеться цього року в неділю 24-го серпня о год. 1-ій по полудні в Українському Селі в Бавд Бруку.

День влаштовують спільними силами чотири Окружні Комітети Відділів УНСоюзу: Джерзі Сіті (голова — С. Островський), Пас-

сейк (голова — І. Хомко), Нью-Арк-Ірвінгтон (голова — Ю. Баранюк) та Перт Амбой (голова — В. Захарко), які дбайливо підготували програму. В програмі дня передбачені виступи танцювальних ансамблів, бандуристів та різні несподіванки як для молоді, так і для старших. Очевидно, що будуть і танці, до яких приграватиме оркестра Коломийка. Прибутком з Дня, який кожного року притягає багато молоді і старших, призначений на добродійні цілі.

ДЖОВН КЕННЕДІ, ДРУЖИНА СЕНАТОРА Едварда Кеннеді, кандидата на президента ЗСА з Демократичної партії, заявила в інтерв'ю, переведеному у домі Кеннеді в Бостоні, що вона була б кращою, першою дамою ЗСА, від-теперішньої Розалін Картер. "Я є дуже софістикованою жінкою", заявила 43-річна пані Кеннеді додаючи, що вона зустрічалася і розмовляла з генеральним секретарем ЦК КПРС і головою Президії Верховної Ради СРСР Леонідом І. Брежнєвим, лідерами червоного Китаю та іншими визначними особистостями. Джовн Кеннеді підкреслила, що вона має майстерку з дітями виховання, чого не має теперішня перша леді і, що її чоловік бувби кращим президентом, як Джиммі Картер.

АФГАНСЬКІ САМОСТІЙНИКИ НЕ ДІЙШЛИ ДО ЗГОДИ

Пешавар, Пакистан. — Надійшло на те, що Лоя Джірга — Велика Рада афганських племен, релігійних і взагалі національних провідників, яка саме закінчилася в Пешаварі, розв'яже питання спільного національного фронту проти московської агресії, дотепер не здійснилося.

У цій Раді взяло участь 916 діячів. Вони створили революційну раду зложеною з 110 членів, видали маніфест, вислали на Ісламську конференцію, що відбувалася в Ісламабаді, Пакистан, делегацію, але далішніх значніших кроків зробити не можуть. Шість головних політичних груп відмовляється від права репрезентативності, а "муджагедіни" — ісламські партизани — відмовляються співпрацювати з Радой. Самостійницькі сили поділені на принаймні 60 бойових формаций, але тільки п'ять з них пробують співпрацювати.

Ті афганські самостійники, що хотять чинно боротися з совєтськими військами відчувують такий брак зброї, боєприпасів і інших засобів, конечних у бороть-

бі, що їхні акції в Афганістані не можуть огорнути більшості теренів та значніших людських мас. Ісламська конференція в Ісламабаді, від якої афганські самостійники кола сподівалися так багато, закінчилася вибором комісії, зложеної з трьох осіб, яка має шукати можливостей політичної розв'язки московської інтервенції в Афганістані.

Пакистан, на терені якого знайшлося біля мільйона афганських утікачів, а далішній постійно нагнітають, вгинається під тиском виживлення, приміщення, лікарської опіки над тими величезними людськими масами. Ісламські країни, які говорять про "джігаль" — святу війну проти ворогів ісламу не спішають із значнішою допомогою ні ісламським партизанам, ні втікачам. Незначну допомогу дають китайці. Генерал Шагид Гамід, колишній командир пакистанських збройних сил, а тепер міністер інформації і радіопередавання, заявив: "Пакистан не бажає стати каналом для пачкування зброї в Афганістан".

Також діти беруть участь у повстанні в Афганістані

Вашінгтон. — Речники Державного департаменту у Вашингтоні заявили, що протисовєтський спротив в Афганістані поширився на дитвору початкових і середніх шкіл. Існують докази, що у спротиві беруть активну участь 8-10 річні і що їх також арештує афганська і совєтська військова поліція за співпрацю з партизанськими частинами.

Томас Рестон, речник Державного департаменту, заявив кореспондентам, що, на підставі нових інформацій з Афганістану в Кабулі знову відбуваються великі демонстрації молоді проти совєтської окупації. Багато демонстрантів, переважно середньшкільників і учнів старших класів початкових шкіл совєтські патрулі радию переловлюють на вулиці

і вивозять у невідомому напрямку. "Режим почав арештовувати 8-10-річних юнаків і дівчат за протирежимний спротив", — заявив Рестон на пресконференції. Багато молоді гине у цій боротьбі зі совєтськими військами і місцевими поліцистами. Рестон також заявив, що совєти покищо не збільшили числа своїх військ в Афганістані. Там перебуває 85,000 совєтських військ, а 35,000 стоять на погіршенні біля совєтсько-афганського кордону. Якщо б не було спротиву і міжнародної реакції, Уряд СРСР, напевно, збільшив би свою військову присутність в Афганістані, — кажуть дипломати, — бо, не зважаючи на жорстокість, досі вони не можуть дати собі раду з рухом спротиву, що його підтримує населення.

Чорний дітя Джордан був поранений пострілом

Форт Вейн, Індіана. — Пострілом, здається, снайпера був тяжко поранений у ніч з середи на четвер, 29-го травня президент Крайової Міської Ліги, Вернон Джордан, і він перебуває тут тепер у шпиталі на лістї, "серйозно-хворий", після операції й "критичного стану" відразу по пораненні. Мотивація на життя цього визначного діяча організації, що обстоює громадські права для чорного населення Америки, покищо не встановлено, але дехто серед чорних лідерів не ви-

ключає того, що замах на життя Джордана міг бути расово мотивований. Джордан був пострілений біля його авто на паркувальній площі мотелю, коли він повернувся з річних зборів Міської Ліги Форт Вейну, де був промовцем, у товаристві білої прапівниці Ліги, 36-річної Марти Колман, яка його відвозила до мотелю.

Джордана відвідали у ліжничку президент Джиммі Картер і сен. Едвард Кеннеді.

В Нью-Йорку помер бл. п. Я. Косановський

Нью-Йорк, Н.Й. — У четвер, 29-го травня 1980 року, тут помер на 66-му році життя, після короткої, але тяжкої недуги бл. п. Ярослав Косановський, довголітній член Організації Українського Визвольного Фронту, Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УКА, Будови церкви св. Юра і активний суспільно-громадський діяч на Батьківщині і на еміграції.

В Україні і на еміграції бл. п. Я. Косановський був членом революційної ОУН. Похоронні відправи розпочнуться Панахидами в суботу й неділю, 31-го травня і 1-го червня о год. 7-й вечора в похоронному заведенні Петра Яреми на 7-й вулиці в Нью-Йорку. Похорон — в понеділок, 2-го червня о 9-й



Бл. п. Я. Косановський год. рано до церкви св. Юра і на православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку. Покійний залишив в жалобі дружину Іванну, маму Клавдію, сестру Ірену Сендзюк, сестріньку Оресту Мушкетича з родиною і далішню родину в ЗСА і в Україні.

Військовики наводять лад у Південній Кореї

Сеул, Південна Корея. — Не взявши під увагу американського застереження і порад, які тут і там піддержували становище не уряду, а опозиційних лівих угруповань, корейські військовики взялися наводити лад і порядок у Південній Кореї.

Вони покликali до життя окремий комітет, який складається з досвідчених дипломатів, науковців, журналістів тощо, завданням якого буде, спільно з діючим урядом, випрацювати політичну і оборонну стратегію. На засіданні кабінету був затверджений великою більшістю голосів, хоч, як інформують пресові агентства, військовики робили сильний тиск на уряд, погрожуючи конвенціями. Головою цього комітету буде Чой Кю Гаг, однак

Чон Тун-Гван, якого опозиція вважає найбільш впливовою людиною в Кореї, матиме мабуть остаточне слово у вирішуванні

важливіших політичних справ. Ген. Чон, як відомо, є керівником корейської Центральної розвідки служби.

Політичні спостерігачі висловлюють думку, що Південна Корея незабаром опиниться в руках військових, позиція яких в останньому часі дуже зміцніла. Тому проголошення уряду, у якому ключові пости займають високі старшини, нікого в Кореї не заскочило.

Кореспонденти інформують, що після здурення повстання у місті Квангжу, опозиція покищо не організує більших демонстрацій, але веде сильну кампанію проти уряду в пресі і поза кордонами країни. Вони шукають також підтримки у Вашингтоні, знаючи мабуть, що Уряд ЗСА не дуже задоволений формуванням військового уряду в Сеулі і проголошенням диктаторської системи у Південній Кореї.

Урядова криза в Ізраїлі ще не розв'язана

Єрусалим, Ізраїль. — Урядова криза в Ізраїлі, викликана резигнацією міністра оборони Езера Вайцмана, не зважаючи на швидкі протизаходи прем'єра Менахема Бегіна, триває далі. Партнери урядової коаліції намагаються використати її для збільшення своїх впливів в уряді.

Застереження проти пропозиції прем'єра номінувати новим міністром оборони Ісраєль Шамір, теперішнього міністра закордонних справ, висловив Арієль Шарон, теперішній міністер сільськогосподарства. Арієль Шарон — герой війни з арабами 1973 року — також хоче бути міністром оборони. Прем'єр Бегін че-

рез свого речника заявив, що коли не буде розв'язано цієї проблеми, то він стане сам міністром оборони, а тільки запропонує парламенту затвердити заступника.

Ще більші клопоти з номінацією, запропонованою на пост міністра закордонних справ Ісраєль Маала, теперішнього міністра енергетики. Речник Демократичного руху, член урядової коаліції, заявив, що Маала не посідає потрібних для виконання обов'язків міністра закордонних справ кваліфікацій. Без голосів Демократичного руху прем'єр не матиме потрібної більшості для затвердження парламенту його кандидатів.

ЗСА збільшують доставки до КНР

Вашінгтон. — Після розмови, які перевів у Вашингтоні заступник прем'єра КНР, Генг Біао, з секретарем оборони ЗСА Гарольдом Брауном, цей останній видав повідомлення про значне збільшення різних доставок виробів до Китаю.

У своєму повідомленні Браун подав, що започатковані доставки є частиною

цілої "значної структури", що її метою є розбудова китайської оборонної системи до такого стану, в якому вона змогла б протиставитися з успіхом зовнішній загрози. Браун підкреслив, що всі доставки є оборонного, а не офеизиного характеру, а сучасне пов'язання ЗСА з КНР "не є спрямоване проти будь-кого".

В Америці

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ОБІЦЯНКУ ПРЕЗИДЕНТА Картера, що його головним речником у справах закордонної політики буде новонайменований державний секретар Едмунд Маскі. Президент поновно звертається до свого дорадника у справах крайової безпеки Збігнева Бжезінського, щоб він виступав публічно у справах зовнішньої політики і безпеки. Як відомо, виступи Бжезінського в минулому дуже денерували колишнього державного секретаря Сайруса Венса.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖИММІ КАРТЕР ВІДВІДАЄ В ЧЕРВНІ чотири європейські країни — Італію, Іспанію, Португалію, Югославію, а також стрітяться на розмові з Папою Іваном Павлом II у Ватикані. Президент ЗСА офіційно зустрітяться з членами кабінету італійського уряду 19 і 20-го червня; 22 і 23-го бртиме участь в конференції сімох індустриальних держав у Венеції; 21-го буде прийнятий на авдієнції Папою Римським; 25 і 26-го червня буде гостем югославського уряду, а пізніше поїде ще на зустріч з державними мужиками Іспанії і Португалії. Візита Президента ЗСА в Європі матиме офіційний характер.

ПРОБЛЕМА ВТІКАЧІВ У ДЕЯКИХ МІСТАХ ЗСА стала причиною до непорозуміння і надшерблення місцевих бюджетів. Наприклад, місто Гюстон у Техасі стало місцем осідку біля 25,000 нових втікачів з Південної Азії, переважно в'єтнамців, які дуже часто працюють за низьку від американців ціну, беруть по дві роботи, перевищують технічно і впливають з місць праці місцевих жителів. На цьому тлі постають різні конфлікти між місцевим населенням і втікачами, тим більше, що загальний відсоток безробіття збільшується. З подібною проблемою борються також інші міста.

РОНАЛД РЕГЕН, КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА з Республіканської партії, почав розглядатися за своїх заступників. Цією справою буде займатися Річард Вітлін, головний дорадник Регена, який весь час займається передвиробочою стратегією і досліддами. Покищо називається такі прізвища на майбутнього віцепрезидента, якщо Реген виграє вибори: Джералд Форд, колишній Президент ЗСА, Вілліам Саймон, колишній секретар Департаменту скарбу, конгресмен Джек Кемп, сенатор Річард Лугар і губернатор з Ілліной Джеймс Томпсон.

У ВАШІНГТОНІ ОБГОВОРЮВАНО МАДРИДСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Нью-Йорк (УККА). — У вівторок, 25-го травня ц. р., представники американської Східно-європейської Етнічної Конференції відбули дводенні наради з Розан Л. Ріджвей, яка відіє справами Гельсінських угод у Державному департаменті. Присутні на нарадах були також три інші представники Уряду.

Як відомо, у вівторок, 6-го травня ц. р. президент Джиммі Картер назначив колишнього генерального прокуратора Америки Гріфіна Белла з Атланти головою американської делегації на Мадридську конференцію та Маркса Капелмана, ватінгтонського адвоката, заступником голови. Також конгресмен Данте Б. Фассел, сенатор Клейборн Пелл і американський амбасадор до Іспанії Теренс А. Тодман були назначені президентом Картером на почесних заступників голови делегації Белла, якому також надано титул амбасадора на час Мадридської конференції.

До американської східно-європейської Етнічної Конференції (АСЕЕК) входять: УККА, Болгарський Національний Фронт, Чехо-Словацька Національна Рада Америки, Естонська Американська Національна Рада, Координаційний Комітет Мадярьських Організацій Північної Америки, Американська Латишська Асоціація в ЗСА, Литовська Американська Рада, Польський Американський Конгрес і Конгрес Російських Американців. На спільному засіданні, яке скликали на бажанні АСЕЕК Конференції, порушено такі справи, як склад американської делегації на Мадридську конференцію, склад додаткового штабу етнічних консультантів при американській делегації; важливість національних прав не-російських народів СРСР і право на національне самовизначення, і, вкінці, зведення про порушення Гельсінських угод комуністичними урядами СРСР та його сателітими.

Амбасадор Ріджвей заявила, що хоч Державний департамент приготував участь ЗСА в конференції в Мадриді, номінації додаткових дорадників і консультантів американських етнічних груп назначує Білий Дім. Досі Державний департамент представив листу кандидатів, приготовану

Етнічною конференцією Білому Домові, який має вирішити остаточну номінацію. Подано кандидатів на офіційних дорадників також з інших американських організацій крім етнічних груп, хоч таких консультантів буде тільки 22. особи.

Довша дискусія, яка інколи набирала критичного характеру, зосереджувалася на справі порушення національних прав, головно постановою Принципу VII та рішення "Третього кошика" Гельсінських постанов. Деякі представники гостро критикували стриманість американських делегатів на попередній конференції в Београді в 1977 році.

Етнічна конференція подала ряд рекомендацій американській делегації, домагаючись визнання неурядових американських груп, які працюють для успіху Гельсінських угод; також висунуло домагання створити юридично-правний відділ при Американській Гельсінській Комісії, яка реструувала б усі порушення Гельсінського Заключного Акту. Висловлено прохання, щоб усі держави, що підписали Гельсінські угоди, уможливили міжнародний пресі доступ до судових розправ у різних країнах, де судять оборонців Гельсінських Постанов під різними претекстами.

На цій конференції від української групи взяли участь д-р Володимир Душник, редактор "Українського Квартальника" і член Екзекутиви УККА, та д-р Юліан Куляс, голова Української Демократичної Організації стейту Ілліной, недавно назначений президентом Картером член Американської Комісії Голокосту у Вашингтоні. Українські представники брали активну участь у дискусії, наголошуючи совєтські порушення національних і людських прав українського народу, головно в нищенні української культури, як також русифікації мови, відстрашування українців терором від еміграції та релігійні переслідування. Екзекутива УККА на домагання Державного департаменту виготовила обширний меморандум ("позиційний пейпер") про стан в Україні для включення його в загально-американське зведення для конференції в Мадриді.

У світі

МАДЯРСЬКИЙ КАРДИНАЛ ЛЯШЬО ЛЕКАЙ відвідав Литву в осені минулого року. Литовці трактували його, як спеціального уповноваженого папського делегата. Він відвідав двох литовських єпископів, яким комуністична влада заборонила виконувати душпастирські обов'язки. Одним з них був єпископ Юліанас Степанавічюс, про якого говорять, що Папа Іван Павло II найменував його кардиналом "in pectore" (засекречено).

ОЧЕВИДНІ НАСЛІДКИ ПОБУДОВИ ХЕМІЧНОЇ промисловості в СРСР і взагалі поза залізною заслоною при допомозі західних капіталів і західної експертизи вже дають себе відчувати. Експорт хемічних виробів з усіх західних країн до СРСР і сателітних країн почав виразно падати. А в слід за тим появляються перші ознаки, що СРСР і його союзники приготували експорт своїх хемічних виробів на західні ринки. З огляду на низькі заробітні платні в СРСР та в інших країнах Східної Європи і безкоштовну, або дуже дешеву сировину, ціни на їхні хемічні вироби будуть такі низькі, що західний промисел не зможе витримати їхньої конкуренції.

ПОШИРЕННЯ ТЕРОРИЗМУ В ІТАЛІЇ ЗМУСИЛО фабрикантів автомобілів шукати автомашин, які давали б пасажиром більше захисту. Принаймні десять фірм пропонують уже панцерні авта, а у звичайний зміцнюють скло, заступають деякі сталеві частини вогнепідпорного пластикомовою масою, тощо.

ПРЕЗИДЕНТ МЕХІКА, ХОЗЕ ЛЬОПЕЗ ПОРТІЛЬЮ відбудув офіційну поїздку до Канади. Під кінець поїзду в Канаді президент Портільйо підписав договір з прем'єром Канади П'єром Трудо, на підставі якого Мехіко зобов'язується доставляти Канаді по 50,000 барилек нафтової ропи денно. Достави почнуться в осені цього року.

В ІРАНІ КАТАСТРОФАЛЬНО ВПАЛА ПРОДУКЦІЯ нафтової ропи. В офіційних колах Теграну твердять, що теперішня продукція є десь около 500,000 барилек денно. Західні обсерватори не хочуть вірити в такий спад, бо саме внутрішнє запотребування на ропу в Ірані є около 600,000 барилек денно.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані авторами, і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задрезану конверт з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65% міс. За кожну зміну адреси — \$0.05. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори і ми

Як у кожних виборах у З'єднаних Штатах Америки — наше принципове становище однакове: першим обов'язком кожного американського громадянина і громадянки є брати у виборах активну участь, цікавитися ними і у дні виборів — голосувати. Брати участь у виборах — це не тільки обов'язок, але і привілей, і цей привілей треба шанувати, треба цим привілеєм гордитися, як найбільшим здобутком демократії. Немає більшого привілею, як право вільного громадянина-громадянки вільно країни своїми вільними голосами вибирати своїх репрезентантів при кермі країни.

Тому другорядною справою є переконання одиниці — чи хтось є членом або прихильником Демократичної чи Республіканської партії, або, може, незалежним, не зареєстрованим, як член однієї з тих партій, дармащо в українському інтересі лежить активізуватися в будь-якій з тих двох великих американських партій. В українському інтересі є виходити поза межі вузького українського гетто та включатися у активне загально-американське життя, там проявляти свій хист і здобувати собі вплив та значення у даній американській партії. Бо це єдиний шлях, щоби могли безпосередньо здобувати вплив на американську політику. Коли ми дотепер того впливу не досягнули, то на це склалися дві причини: 1) американська закордонна політика дивилася на світ — зокрема на Схід Європи — очима російських істориків царської школи — Погодіна і його послідовників і 2) українці в Америці трималися свого гетто і не проявляли зацікавлення всамериканськими справами та не активізувалися в американському громадсько-політичному житті.

На наших очах цей стан поволі змінюється на краще. Але процес цієї зміни йде черепашиною ходом. Хоча в американських вищих школах є вже кількасот викладачів-українців, — багато з них „повними“ професорами, а дехто з них уже навіть перейшов, як „повний“ професор, на емеритурі, проте широкого американського громадсько-політичного кола все ще дивляться на Схід Європи, як на „Рашію“ і американські преса-радіо-телевізійні раз-ураз переплутують Україну з „Рашією“. І коли подивитися на український актив в американському громадсько-політичному житті, то його все ще дуже-дуже мало. Отож: треба позбутися анахронічного і шкідливого гасла „наша хата скраю“. Треба цікавитися і школами і голосувати за тих, хто бодай трішки цікавиться східноєвропейською проблематикою і не утворює України з „Рашією“.

Кожні вибори в Америці є теж доброю нагодою для нав'язання тісніших зв'язків з керівними державними колами та цілим довірливим суспільством. Кандидати цікавляться більше етнічними групами, в тому числі українцями, бо вони знають, що зі зростом свідомості етнічних груп щодо потреби зберігати свою тождественність, вони, ці етнічні групи, стали поважним чинником у виборчій арифметиці. Це приносить користь обом сторонам — поширює серед американських керівних кіл знання про країну і народи поза Америку, — бо в американських школах не звертають на що ділянку великої уваги, — і ширить правду про Україну. Найкращим доказом на це була недавно, 21-го травня ц. р., візита віцепрезидента Волтера Мондейла у домі п-ва Смородських у Ратерфорді в стеїт Нью Джерзі, під час виборчої кампанії, то її переводив віцепрезидент у названому стеїт. І певне не було би тих справді перших в історії українського поселення в Америці відвідин, як би обидва п-ва Смородські не були активними в американському громадсько-політичному житті. Це власне практичний приклад правильності теорії покійного д-ра Луки Мишуги про дві батьківщини: можна бути добрим українським патріотом і добрим американським громадянином, коли твоє уміє поєднувати ці два почуття, ці два обов'язки, як шось природне і зрозуміле.

Кожен голосує, на кого хоче, але хай голосує. Хай кожен діє за своїм політичним світоглядом і своїми симпатіями до того чи іншого американського кандидата, але хай не стоїть „збоку“, бо для українського громадянина в Америці справи Америки не можуть бути „чужими“. Вони всіх нас безпосередньо торкаються, торкаються теж України.

ТЕРОР У ЛІВІ

Відколи полковник Мухамар Кадафі зблився із СССР, в Лівії почалися поодинокі, які щораз більше насторожують її сусідів і взагалі інші держави в світі. Ще 1-го вересня 1969 року група лівійських військовиків саме на чолі з Кадафі перевернула державний переворот, усунула короля Ірса II і проголосила республіку. Переворот був досить незвичайний, ніяка голова не сколилася у пісок, королівський рід не дозволено вийти за кордон і то навіть не з порожніми руками.

Новий уряд заповів рішучу націоналістичну політику назавні, а внутрі також у дусі сучасного націоналізму соціо-економічної і культурної реформи, вже давно в цій країні необхідні. Маса підтримали заговорників і їхній провід тим більше, що він здекларував, що збереже іслам як справжню базу життя в країні. Все це запевняло здоровий і навіть пріспішений розвиток країни, яка розпоряджалася величезними запасами нафтової ропи. Однак у 1977 році Кадафі і його співробітники проголосили перетворення Лівійської Арабської Республіки у Народну Лівійську Соціалістичну Арабську Республіку. Та на зміні назви не скінчилося.

Дивний мезальянс

Лівія почала ставати картою в імперіалістичній грі Москви. Стався дивний і неприродний мезальянс релігій ісламу з антирелігійним більшовизмом. Лівія поступово перемінювалася у пристанище різних міжнародних терористичних груп, вмотувалася у різні сумнівні вартості інтернаціоналістичні почини, підтримувала такі режими, як режим злощасного маньяка й злочинця Аміна в Уганді, виплачувала гроші для підтримки різних міжнародних терористичних банд, а навіть вислала свої військові частини на допомогу Амінові, коли його проганяв нарід.

Така постава в міжнародному житті мусіла потягнути за собою відповідні наслідки внутрі країни. Внутрі Лівія невідхильно скочувалася до терору, як засобу державного правління.

В ЛІВАНІ РОЗГОРНУЛАСЯ ЗБРОЙНА БОРІТБА між магометанами-шіїтами і магометанами-прихильниками палестинців. В зударх загинуло 19 осіб. Зудари поширилися з Бейрута на південні частини Лівану.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ ІРАНСЬКОГО інформаційного агентства Парс в Теграні розстріляно шістьох членів підпільної організації „Форган“, яку очолював Гузардін. Гузардін також схоплений і розстріляний. Організація „Форган“ мала належати до групи правих організацій, які ведуть підпільну діяльність проти сучасного ісламського режиму. Власне з їхніх рядів, згідно з повідомленням Парса, рекрутувалися вбивники аятолли Мофаттега і аятолли Мохатері, близьких співробітників Хомейні.

ДО ЗСА ПРИБУВ З ЛІВТИ В ЛЮТОМУ Ц.Р. Павліус Лянтучас зі своєю дружиною і дочкою, який подав такі інформації: „Під сучасну пору атмосфера в Союзі є дуже напружена. Неможливо передбачити, що принесе зміна в державному керівництві. Тому що акціям російської імперії завжди бракувало логіки. Що мене застрашує, то це можливий поворот до масових репресій.“ Інформації Лянтучаса надрукував інформаційний бюлетень „Альта“.

„НОЕ ЦЮРІХЕР ЦАЙТУНГ“

повідомив, що за останні місяці у Лівії знищено сотні людей, які підозрювали в опозиції до урядової політики, або урядові невисгідні. Американська преса повідомляє про тисячі арештованих та про вбитих, тіла яких знаходять порозкидані по різних місцях Тріполі, столиці Лівії і інших міст. Типовий режим терору на взір російського, що почався за Леніна і й триває аж до сьогодні з малими „передихами“.

Почалося блудне коло: режим кривдить і переслідує громадян — громадянин протиставляється йому — режим знищує і переслідує щораз більше людей йому протиставляється і т. д. і т. д. Зростає незадоволення — зростає жорстокість терористичної влади. Врешті-решт Кадафі у своїй очманілості, бо інакше цього назвати не можна, дійшов до того, що публічно проклямує знищення, фізичну ліквідацію, звиняючи його виступ, всіх тих, що інакше думають як він, якщо вони не повернуться з-за кордону; а рівночасно з тим він так вислав-групи вбивць закордон для виконання тих завдань. В Римі, Лондоні, виконавці екізикуї уряду Кадафі побиждали людей. Америка була щасливою, бо виявила наслідки убивств і одних „відворила“, а інші принишкли.

Загальне обурення

Поодинокі держави, обурені вбивствами на їхній території, що їх виконали терористи, наслідки державним урядом, загрозили Лівії конвенціями. Вашингтон узагалі забрав своїх дипломатів із Тріполі, тим більше, що вже раніше, то-впа, при повній безчынності поліції, яка цьому приглядала, спалила будинок амбасди. Уряди можуть оборонити загрозених на своїй території, однак нічим вони не допоможуть їм на обшарах Лівії. Навіть не можуть вийти з тим на форум Об'єднаних Націй, де тепер більшість у таких випадках голосує разом з Москвою. А Москва вважає громадян власністю держави, якою вона може розпоряджатися по своїй волі.

Софія Наумович

ЕНТУЗІЯСТИ І СКЕПТИКИ

Перші кроки ген. Петра Григоренка у Парижі могли порадувати хіба тільки неоправданих ентузіястів. Проте й найбільші скептики вирішили чекати до кінця, щоб належно оцінити політичні потягнення Петра і Зінаїди Григоренків, у яких пана Зінаїда грала вирішну роль.

Не будемо спиноватися на різних українських прихильників, вітах і бенкетах, бож вони для нашої зовнішньої політики не мають найменшого значення.

Відома телепередача „Апострофи“, під керівництвом Бернада Піво, притягає кожної п'ятниці найбільше глядачів. На неї саме записали 25-го квітня П. Григоренка з двома іншими авторами книжок (про Троцького і про японську перемогу над москалями). Там, поза авторами, ніхто з родичів не має права виступу, тому Зінаїда Григоренко сиділа між публікою, а Петро міг висловити декілька добрих думок. Зразу ж на запитання Піво, чому він, український, бореться за татар, П. Григоренко відповів: „Україна велика, 49 мільйонів нація, то вона може виступити в обороні слабших сусідів“. Коли на великому плані показали його книжку „Мемуари“, він пояснив: „Я хотів написати її українською мовою, але в-во „Прес де ля Ренсанс“ сказало, що „немає таких перекладачів“. Тому я написав її російською мовою, але вони це і змінили моє ім'я Петро на російське „Піотр“. (З цієї хвилини всі дискусанти зверталися до нього „Пане Петро Григоренко“ — знає, що французькі толерантні до всіх, не те, що „старші брати“). А коли П. Григоренко показав збірку поезій Ігоря Калініна французькою мовою, то пояснив, що „режим ув'язно не прекрасних поетів, бо дружина Калініна“, — про що у передмові написав Леонід Плющ. І коли врешті у дискусії над книжкою „Троцький“, запитали П. Григоренка, що він думає про цього „творця красної армії“, то він сказав, що Троцький теж розстрілював „небагатадінних“ старшин і воїнів.

На могилі С. Петлюри

Поява П. Григоренка на французькій телевізії спонукала наших ентузіястів завестися його (без жінки), у товаристві Л. Плюща. Там вони обидва добре промовляли, зокрема Л. Плющ, який ствердив, що світова історія фальшиво інформувала про нашого державного мужа, і наше завдання буде її правдиво навістлювати. Григоренко ствердив, що багато наших земляків, російських вихованців, які він, навіртаються до українства, отже „Україна буде!“. Шкода, що при тому не було нікого з чужинців і ці заяви залишилися „між нами“.

І врешті надійшла куль-

мінатійна точка: пресова конференція 28-го квітня у готелі „Лютеція“ заходами в-ва „Прес де ля Ренсанс“ і французького ПЕН клубу.

Відкрив її голова клубу, Рене Таверніє, заповідаючи, що вона призначена не тільки українським проблемам, але й „національним переслідуванням, де б вони не були“. З перерахованих російських письменників, які належать до ПЕН клубу назвав одного українця — Руденка. Тут атмосфера була вже зовсім інша, чим у французькій телевізії, і наші скептики мали б „шаденфройде“ (злорадстві), коли б це не було загато болочух і упокорююче.

Слово дістав Григоренко для відчитання української заяви (її склали разом з ним українські ентузіясти вночі перед виступом), яку перекладав дуже добре інж. Малинович з „Українського слова“. У ній були деякі добрі думки: „Хочемо звернути увагу на національне питання в СССР і зокрема в Україні. На жаль, французька преса не прикладає до цього належної уваги. Від 22-го квітня я дав п'ять інтерв'ю різним газетам і всі вони промовчали українську проблему, не зважаючи на моє настоювання. Можна теж зрозуміти похування мільйонів українців, які каруються у СССР, коли дізнаються, що книжка їхнього земляка вийшла під чужим ім'ям“. Але в далішніх словах цієї української заяви, Григоренко перепрошує росіян, що „важко у своїй книжці висловити „столипінські вагони“, бож вони зневажають московського міністра-реформатора“.

Скептикам зразу стало ясно для чого ця заява — адже секретар ПЕН клубу ніхто інший, як саме Дмитрій Століпін! Нясно було тільки, чому вона знайшлася в „українській“ декларації? Замість неї, далеко пристойніше було б для Григоренка переписати українців за Головного Отамана Симона Петлюру та українських державних інституцій — ЦРАді і Гетьманату, — на ст. 79 його книжки, „Мемуари“. І це зокрема після покладання вінки та патріотичної промови. Вкінці тієї заяви П. Григоренко намітив точки для дискусії: Гельсінкі-Мадрид, національне питання, Афганістан-Іран.

Слово Зінаїди

Проте, зразу ж забрала слово Зінаїда Григоренко, уже з перекладацькою російською, та „спростувала“ свого чоловіка, що не йдеться про саму Україну, а про всі народи, включно з російським, а далі прийнявши тактику Горбаневської і Ходорівича, почала доводити, щоб забрати час, над „психушками“.

Вся її довага і нудна „промова“ зводилася до того, щоб не допустити французьких журналістів до ставлення „дрозливих“, зокре-

У советському калейдоскопі

* Із приходом весни на вулицях міст і сіл української ССР вийшло у звичай владу товувати „святю книжечку“. Тут письменники зустрічаються із читачами, розповідають про їхню творчість і свої плани, продають книжки і дають автографи. Тут насувається єдиний, але який переважний запит, якого це роду „шедеври“ стоять до розпорядження „радянському народові“ і хто їх купує...

* Колегія Міністерства автомобільного транспорту УССР, президія Республіканського комітету профспілки працівників автотранспорту і шосейних доріг та Українське республіканське правління науково-технічного товариства до 1-го вересня ц. р. перепроводжує щорічний конкурс — „Жадно шляхо-транспортної пригоди з вини водіїв“. Для переможців водіїв автомобілів, їзда яких на протязі цього терміну не знає ніяких „аварій“, призначено 15,600 карбованців.

* На постійно діючому семінарі, що його влаштував сумський обласний комітет Компартії України... навчачуться атеїзму. На лекцію запрошено „відповідного профілю лекторів“ партійних і комсомольських організацій та товариства „Знання“. І вголосіть тут доповіді, що ними напевно були зацікавлені дядьки у селі Охтирці, бо ось їх назви: „Атеїстичне виховання трудящих — важлива діяльність ідеологічної роботи“ і т. д. Це перший приклад „виховання“ трудящих по лінії атеїзму. Але зразу тут аж напружується логічна думка: до чого ж оці атеїстичні семінари, коли, — як ствердить советська преса, — віруючих властиво вже немає...

* В українській ССР постійно турбуються „трудою дисципліною“. Прикладом цьому можуть послужити відкриті партійні збори, де крім комуністів приїшли десятки безпартійних з цехів і відділів Миколаївської мелеболової фабрики. На зборах, керуючись постановою ЦК КП ССР „Про дальше зміцнення трудової дисципліни і скорочення плінності кадрів у народному господарстві“, відбулася доповідь, в якій названо „переводників“ цієї „трудої дисципліни“, але й водночас названо тих, „хто її... порушує і обвинувачено в „прогулах“. Заклики до „трудої дисципліни“, яка ледве входить у життя, стоїть сьогодні на порядку „радянського союгодення“.

ма національних питань. Вони це дуже добре зрозуміли й почали у приспіненому темпі, опускати залю. Залишилися тільки самі „свої в доску“... Про ніяку „національну проблему“ не було мови.

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕРЕПОЛОХ

А почалося воно з того, що тато і мама не мали частя до купівлі хати! Тільки продали стару і купили нову та вписалися до парабії, як тато парабію стали підсудувати колорів народи... І хоча тато, прикидаючись, геросом го-ворив, бувало, що після советів, він і чорта лисого не боїться, то мама понадала в паніку й гомоніла:

— Семку, тікаймо на Норд! Купуймо нову хату! Тільки продали стару, і купили нову та вписалися до парабії, як... а далі роблю „стап“, щоб не повторятися.

Так вони сунулись і сунулись на „Норд“, а з ними „фурт“ підсувалися колорів народи. Врешті татові надоїло вдатися герою і зробив „рікцут“, як пише Гриць Зозуля, ген, далеко, на Південь, і купив хату аж в... Мамі! Дочка з зятєм і внуками залишилися жити, покищо, в останній хаті, котру батьки купили на „Норді“, в якось-такому „Пацковій“ коло міста Братньої Любови.

От, тоді й зазули телефони між Флоридою і Пенсильванією!.. А то бабуся страшенно затужила за внуками і розкутилася шаленою агітацією і пропагандою, щоб дочка з зятєм чимсь скоріше продавали хату в „Пацковій“ і приїжджали до Мамі!

І так телефони гули, а телефонічна компанія робила гроші... Аж тут — трах-трах! — почалася драматична втеча кубинців до Мамі з усіма трагічними наслідками цього масового ісходу!... От-тоді дочка з пенсильванією-кого „Пацкова“ перебрала ініціативу в свої руки і давай аджуркувати телефонними батьків!

— Мамо, застав тата, щоб негайно продав хату в Мамі, і не отакоючись — тікайте обом на Норд! Бо через тих зварювачів емігрантів леда-хвиля може вбухнути війну між Кубою і Америкою! А перші ракетки, розуміється, полетять на Мамі. Рятуйтеся, люди, Христа, ради!

І так телефони гули, а телефонічна компанія робила гроші...

Аж раптово ініціатива знову перейшла до рук мамі-бабусі:

— Данусю, чи ти чула, що вчора говорив Кронкайт? О дванадцятій годині?

— Чула, мамусю! — Ой, Господи! Та ж там, коло вашого Пацкова будуть перехідний табір для кубинських емігрантів! А от страшний тити — що потягли з криміналі! Від нас уже їх забрали, а тепер везуть до вас... Данусю, пакуйте все, що маєте під руками, забирайте дітей, і тікайте до нас! Рятуйтеся, люди, Христа, ради!

І так телефони гудуть — а телефонічна компанія робить гроші.

І к е р

ЗМАГАННЯ НЕЗАКІНЧЕНІ

(2)

Але то вже не є властива Берестейська Унія. Різницю між її первісним напрямком і змістом, а тим видом, який вона набрала потім в своїй історії як знаряддя підкорення і спотворення, ясно виділяв Слуга Божий Андрій і може навіть в це більш чіткий і практичний спосіб його перемисник Блаженний Патріарх Йосиф. Ми не хочемо і не можемо дозволити, щоб ми залишилися з боку християнського життя вселенської Церкви як якісь виклики, чи як жертва історичної помилки. Наша єдність у вселенській католицькій Церкві та наша помісність — це підстави нашого існування, яких ми не можемо вибувати-ся і не можемо дозволити, щоб нам їх відібрали.

Патріарх Йосиф

На такому тлі бачимо світлу постать Блаженнішого Патріарха. Його часи як ректора, а описля помісничко-адмінатора в тіні Великого Митрополита це роки приготування, уґрунтування себе в такому місценні. В його пісаннях, промовах, публічних виступах різного роду бачимо постійний ріст, розвиток. Цей процес в трагічний, але не менш дієвий спосіб, завершується на сибірських тайгах, у роках глибоких застанів, переживань. Коли на вселенському Соборі в 1963 році Блаженніший Йосиф підносить свій голос в імені нашої Церкви, це не було вперше, навіть під час самого Собору, що заговорено про помісність і патріархальний устрій укр. Церкви, але ніхто перед тим не висказав того з такої площини та такою енергією, як саме Блаженніший. Бо для нього це не був вияв похвали чи призначення за терпіння, не була це свого роду нагорода, не був це привілей, який можна давати або не давати, але це була конечність,

конечність глибоко закорінена в мисленні давнього християнства, виплекана століттями традицій східної Церкви, підбудована історичним розвитком нашої української Церкви. Це було своєрідним маніфестом — з одного боку — християнського католицизму, вселенськості засвідченої не тільки вченими словами, але переживаннями, терпіннями, ісповідництвом самого навіть промовця на Соборі, а смертю багатьох інших; з другого — маніфестом нашої помісної окремішності, нашого місця у родині помісних Церков.

Світ, навіть католицький, навіть сам Собор не був готовий на такий заклик, бо богословське мислення на Заході перейшло свій особливий процес, а крім того політичні події на Сході дуже утруднювали визнання справедливого домагання голови української Церкви. Тоді розпочалася довга боротьба за це визнання. Вона тривала і до сьогодні, вона ще не закінчена. Але вона вичається поступовим успіхом і цього не можна нам забувати! Вже зверх п'ятнадцяти років ведуться ті змагання, в різних видах, на різних площинах, з більшим чи меншим ефектом поодиноких дій. Коли вони свої світліші, свої темніші моменти, як можна інша довга боротьба. Зустрічали ці змагання різні перешкоди, чи в нашому нутрі через непорозуміння самої справи, через людські слабості; мали вони багато зовнішніх противників, які з різних причин, чи то політичних, чи державних, не хотучи мати нас такими, якими ми повинні би бути.

Як у тому всемоу роля і заслуга Блаженнішого Патріарха? Він пробудив у нас свідомість нашого церковного „Я“. У деякого воно було так би мовити, ось уже під верхом, в інших може дуже припане. Він своєю особистістю, своїм переконанням, своєю витривалістю і невгнутаю поставою нас усіх примушував заставлятися над змістом нашого існування на лоні вселенської Церкви, над нашим майбутнім, над справедливою і послідовною розв'язкою багатьох проблем, які стоять перед нами на різних землях і в поселеннях.

Надзвичайний Синод

Останній етап — у змаганнях — це надзвичайний синод нашої Церкви, який недавно відбувся в Римі. Декого з нас

він дуже заскочив. Може ми не сподівалися такого обороту справ якраз в цей момент. Але така подія назрівала уже через роки. Коли Блаженніший вийшов на волю і зустрівся із нашими Владиками вільного світу на вселенському Соборі, вони зараз розпочали спільні наради, які, згідно з нашою традицією, набирали синодального характеру. В підставі таких зустрічей та нарад було спільне походження та єдність нашої Церкви. На жаль, не було відразу достатнього розуміння того факту і між нами, а тим більше між відповідними чинниками римської курії. Але з часом та свідомість у нас зростає. На останніх синодах виразно відчувалося невластивість такого поділу нашої Церкви на Церкву-в-Україні, і Церкву-поза-Україною. Владика нашої Церкви, де б вони не сповняли своє служіння, несуть спільну відповідальність за цілу нашу Церкву. От чому б не факт, що в 1979 році вирішено відбудувати синоди періодично. Скликанням надзвичайного синоду Святіший Отець Іван Павло II дав вислів свого настановлення, що Церква не може існувати розділеною. Наша Церква має продовжувати своє існування, об'єднана докола одного голови і має нести спільну відповідальність за свою долю. Цим актом Папа визнає і здійснює наші права. Залишається до виправлення те, що дуже багато подробиць практичного порядку, але принцип ясний: одна помісна Церква, один синод під одним головою. І матір'ю цієї Церкви є, як це було протягом історії, києво-галлицький престіл. Було б наївно думати, що вже всі проблеми і труднощі нашого буття розв'язані. Вони будуть ще довго існувати, не розжене їх чи не розв'яже один папський або синодальний декрет. Ні, ця праця мусить іти наполегливо далі. Нам треба пільно вчитися і старатися, що це значить бути собою, не тільки в теорії, але в практиці щоденного буття. Нам треба знати, які нести відповідальність за свою власну долю. Існує справжня небезпека в цьому, що якщо не будемо живити нашого права, воно стане безсильним. Тепер більш чим колинебудь за багато літ — слово за нами, слово рішальне.

Критичний момент

У довгих змаганнях, що в останніх десятиліттях прова-

дифом, зроблено крок вперед. Як кожний етап в історії, він є критичним моментом, великою можливістю іти далі вперед, або залишитися позаду. Немає закономірності в історії, яка б приказувала, що кожен новий крок мусить бути самим собою кроком до кращого. Це залежить від творців історії, від народу і від його провідників. Наша Церква існує, живе і росте на спадщині квітського християнства. В нашому столітті свідомість цього факту оживив Слуга Божий Митрополит Андрій, а за його натхненням Блаженніший Патріарх Йосиф продовжує ці змагання до повного росту нашого рідного благочестя і церковного життя. Скликанням надзвичайного синоду, приверненням синодального устрою та своїм відношенням до особи, Святіший Отець Іван Павло II потвердив правильність становища Блаженнішого Патріарха. І горе тим, хто сьогодні це поважає з легковажності надбанням нашого народу і Церкви, на якому стоїмо, і заховті звертати на інші, чужі нам, шляхи.

Змагання це не закінчені. Ми щиро надіємося і напевно всі будемо старатися, щоб ми, отой народ у своїй цілості, не завели надій і мрій грядучих поколінь, щоб зрозуміли важливість хвилини і спільно, одним фронтом, плече-в-плече стояли при своїй Церкві — рівно в хвилинах терпіння, як і в хвилинах слави.

Я подав як тему цієї своєї доповіді: „Постать Блаженнішого на тлі історії“. Надіюсь, що таке формулювання не заведе будь-кого в помилкове зрозуміння, немов би ми думали й говорили тільки про вже минулі справи. Не так!

Головний творець нашої церковної історії за останніх тридцять п'ять років, ота світла постать, якій присвячене це сьогоднішнє святоче зібрання, наш Блаженніший Патріарх Йосиф живе і діє і сильною рукою провадить діло далі. Дай йому Боже побачити щасливе його завершення.

(К і н е ц ь)

Українці взяли участь у конвенції Етнічної Ради

У суботу, 19-го квітня в Меканікобурзі, Па., відбулася річна конвенція Етнічної Ради пенсильванської Республіканської партії. На конвенцію прибули американські політичні діячі й обговорювали організаційні та виборчі справи.

Головним доповідачем були генерал Деніел О. Грейгем, голова Американської Ради, Безпеки і дорадник губернатора Рональда Регана. Говорив також син Джорджа Буша, кандидата на Президента.

Адвокат Волтер Дармопрай був вибраний першим віце-президентом стейтської групи. Адвокат Антоні Новосайтс був переобраний головою. Пані Давінка Швед була вибрана на координатора південно-східної частини Пенсильванії для всіх етнічних груп, а д-р Андрій Шуль став віцепрезидентом української групи при Раді.

Крім вищезгаданих, в українській делегації були також Волтер Сенишин, Марія Сенишин, Стефан Шегда, Френсіс Шегда, Михайло Елко і Джин Дармопрай.

Українці, які зацікавлені в участі в українській Республіканській партії, просимо з'ясувати до п-ні Давінки Швед: 1208-68 Ave., Phila., Pa. 19126, або до д-ра Андрія Шуля: 4633 Norrocks St., Phila., Pa. 19124.

В. Дармопрай

„НАЙСТАРШИЙ“ АФГАНСЬКИЙ ПАРТИЗАН, Сид-дихала Гукіані, який почав збройну боротьбу 1973-го року ще проти Мохаммеда Дауда за те, що той прогнав тодішнього афганського короля і сам перебрав владу, а пропонував під Таракі, який скінув Дауда, а описав воював проти Аміна, який вбив Таракі, тепер же воює проти Баабрака, який вбив Аміна, пожувавася чужинним журналістам після прибуття на короткий відпочинок на терен Пакистану, що партизанам ніхто не дає зброї і вони воюють з червоноармійцями вилами, сокирами та „коктейлями Молотова“.

ПОДЯКА

Висловлюємо щирі подяку усім Українцям США й Канади, усім Українським Установам та організаціям, зокрема Жіночим Організаціям — Союзу Українок Америки й Канади, Українському Золотому Хресту, ОЖ ОЧСУ, за моральну й матеріальну підтримку, за дружні поради й теплі слова, які полегшили нам із сином перші тяжкі кроки на чужині.

РАЙСА МОРОЗ
із сином ВАЛЕНТИНОМ

Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ для Нью-Йорку-Ірвінгтону й околиць
запрошує всіх Платників Народного Фонду УККА на

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ДЛЯ ВИБОРУ ДЕЛЕГАТІВ НА XIII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

в суботу, 14 червня 1980 р., о год. 7-й веч.
в УНДОМІ, 140 Проспект Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

По виборі відбудеться

ПАНЕЛЬ

„ДИСІДЕНТИ ОЧИМА РЕДАКТОРІВ“

Панелісти редактори: ВЕРГАН ВАСИЛЬ, ГАЙВАС ПРО-
СЛАВ, РОМАНЕНЧУК БОГДАН та ПОЛТАВА ЛЕОНІД.
Ведучий Панелем — д-р ЧИРОВСЬКИЙ МИКОЛА
ЗАПРОШУЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО!

ЗМІНА АДРЕСИ

Світова Федерація Лемків
повідомляє про зміну адреси.

НОВА АДРЕСА ТАКА:

WORLD LEMKOS FEDERATION
P.O. Box 23 ■ Camillus, N.Y. 13031

„РІДНІ АКОРДИ“

Запрошуємо всю Українську Спільноту
Нью-Йорку й околиці слухати

НОВУ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ

„РІДНІ АКОРДИ“

яка передаватиметься через

радіостанцію WPOW — 1330 AM
кожної неділі о 5-й год. 30 хвилин по пол.

КОНЦЕРТ

ЛАРИСА М. КРУПА

ФОРТЕПІАНО

ВАН-ВІН ЙІМ

СКРИПКА

Неділя, 8-го червня 1980 року, о год. 4-й по пол.
Концертна зала „Моррістаун Юнітаріан Феллоушип“

812 Normandy Hts Rd. • MORRISTOWN, N.J. • Phone (201) 540-1177

В ПРОГРАМІ ТВОРИ БАХА, БЕТГОВЕНА, ШОПЕНА, РАХМАНІНОВА, Ц. ФРАНКА

5 година, 14 червня 1980 р. в Українському Інституті Америки, 2 Е. 79 вул., Нью-Йорк, Н. Й.

Літературний Вечір

СВЯТОСЛАВА КАРАВАНСЬКОГО
відбудеться з нагоди першої книжки автора:

„СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ“

Після літературної й мистецької частини при шампанському та перекусі, бесіди з автором та його дружиною. Також можливо придбати книжку поезій Святослава Караванського.

Запрошують всіх видавці книжки

Об'єднання Українських Письменників „Слово“ і Видавництво „Смолоосип“

Нагробок на могилі Галини Журби

У квітні проминув один рік від смерті української письменниці Галини Журби. Друзі і колеги поховали її на українському цвинтарі в Саві Бавид Бруку. Хоч і проминув уже один рік від поховання письменниці, то могила її все ще неупорядкована.

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово“ порішила зайнятися упорядкуванням могили св.п. Галини Журби і поставити їй нагробний пам'ятник. Це не тільки обов'язок перед прахом заслуженої письменниці, але й вимога репрезентативності цвинтаря, на якому — завдяки прихильності Іх Блаженства Митрополита Мстислава — віддано для поховання найкраще місце у першому ряді фронтової полоси.

ХУІІІ Літературний конкурс СФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій проголошує оцім ХУІІІ з черги Літературний конкурс, темою якого буде літературно-критичний нарис.

Завдяки фундації д-р Марусі Бек створено в 1960 році при СФУЖО літературну нагороду для письменниць і жінок, знавців літератури. З того часу проведено вже 17 літературних конкурсів на різні жанри, а цього річ присвячений оглядаю літератури.

Тема літературно-критичного нариса може бути довільна: охоплювати літературну течію, письменника чи якийсь його твір. На нагороду призначають 200 дол. — по 100 дол. за найкращий літературно-критичний нарис; крім того будуть відзначені три інші нариса, беручи до уваги їх спосіб опрацювання і мову.

Речення закінчення конкурсу — 31-го грудня 1980 року. Конкурсні твори розглядатиме журі в такому складі: Іван Боднарчук, Богдана Дума-Армандон, Арія-дана Стебельська.

Конкурсні праці слід надсилати в трьох копіях під псевдонімом, а правдиве прізвище авторки в окремо запечатаному конверті

ВИСТАВКА ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН У ВІННІПЕГУ

Вінніпег, Канада (ОУКО) — В Галерії Осередку Української Культури й Освіти, тут, відбудеться виставка літографій і гравюр юніорської мисткині й критика-мистецтвознавця Аркадії Оленської-Петришин. Офіційне відкриття виставки відбудеться в неділю, 8-го червня, о год. 2-й по полудні.

Виставка літографій і гравюр А. Оленської-Петришин триватиме до 30-го червня. Години відвідин Галерії с: від вівторка до суботи від год. 10-й ранно до 4-й по полудні, а в неділю — від год. 2-й до 5-й по полудні.

Вступайте
в члени
УНСоюзу!

У Лондоні будують пам'ятник

у пошану жертв Ялти

Вінніпег, Канада (КУК). — Маргарет Тачер, прем'єр Великої Британії, не вважаючи на застереження міністерства зовнішніх справ, дозволила на побудову в Лондоні пам'ятника в пошану нечисленних жертв Ялтанського Договору, яких насильно передано совєтській армії після закінчення Другої світової війни.

В 1945 році на терені Німеччини перебувало понад три мільйони совєтських військовополонених і робітників індустрії, між якими були тисячі українців й інших поневоєних народів, які відмовилися вертатися добровільно на терени СССР. Після передання їх альянтськими урядами совєтам, багато з них були розстріляні на місці, а інших запроторено до таборів важкої праці.

Пам'ятник жертвам Ялтанського Договору в Лондоні заініціювали послі всіх партій британського

other East European nations who were imprisoned and died at the hands of the Communist government after their repatriation at the conclusion of the Second World War.

У п'ятницю, 23-го травня, Централь КУК вислала листа до М. Тачер з

КОМІТЕТ „БЕРЕЖАНСЬКА ЗЕМЛЯ“
оцім повідомляє наше Українське Громадянство повіту Бережан, що дня 29-го травня 1980 року, о год. 10-й ранно, помер



сл. п.

ЯРОСЛАВ КОСАНОВСЬКИЙ

містоголова Комітету „Бережанська Земля“, член ОУН
та громадське політичний діяч.

ПАНАХИДИ відбудуться в суботу, 31-го травня 1980 р., о год. 8-й веч. та в неділю, 1-го червня 1980 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в понеділок, 2 червня 1980 р., о год. 9-й ранку — Заупокійна Служба Божа в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а з церкви на український православний цвинтар св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. дружині Іванні, матері Клявді та всім Родині Покійного складаємо глибокі співчуття.

УПРАВА КОМІТЕТУ:

ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ, голова

ДАРІЯ КОСТІВ, секретар



Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що дня 28-го травня 1980 року, упокоївся в Бозі,

наш Дорогий
БРАТ, ШВАГЕР і СТРИЙКО

бл. п.

ДАНИЛО КАЧУНЬ

на 79-му році життя, народжений в с. Купчинцях,
Тернопільщина, в Україні.

ПАНАХИДА відбудуться у п'ятницю, 30-го травня 1980 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 31-го травня 1980 р., о год. 9-й ранку до церкви св. Юра, а оцім на український православний цвинтар в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

брат — МИХАЙЛО в ЗСА
та братова — АННА з дітьми і внуками
в Україні
та ближча і дальша Родина в Канаді, Америці
й Україні

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 31-го березня 1980 року,
відійшов від нас на Вічний Спокій,
наш Найдорожчий
МУЖ, БРАТ і РОДИЧ

бл. п.

АНАТОЛЬ АНТОНОВИЧ ПЛЕСКАЧЕВСЬКИЙ

Цією дорогою висловлюємо щирісердечну подяку о. протопресвітері Святославу Ковшеві, пароху Білоруської Православної Церкви св. Євфросини в С. Ривер, Н. Дж. за похоронні відправи.

Дякуємо о. Михайлові Кучмакові, ЧНІ, пароху Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж. за відправу Панахиди у похоронному заведенні.

Хороші при Білоруській Православній Церкві св. Євфросини в С. Ривер, Н. Дж. щире спасибі за гарний спів в часі Панахиди та похоронних відправ.

Наша щира подяка д-рові Богданові Худьові за дбайливу опіку в часі недуги Покійного.

У нашому невимовному горю ми знаємо багато потіх від Рідних, Приятелів і Знайомих. Ми не в силі висловити нашу вдячність кожному поимено, тому цією дорогою дякуємо Всім, які віддали послідню пошану Покійному. Зокрема ми вдячні гантерській та білоруській Громаді, що численно взяли участь у Панахиді та похороні. Щира подяка всім Промовцям в часі Панахиди, над гробом і під час трини.

Дякуємо Всім, що жертували на Заупокійні Служби Божі, зложили квіти або замість квітів жертували на різні цілі. Всім, що особисто, листово або телефонічно висловили нам свої співчуття щире спасибі.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин-Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж. за вірне переведення похорону.

Горем прибиті:

дружина — ЄВГЕНІЯ з Родиною

Замість квітів жертували:

по 50 дол.: С. О. Андрушків, Л. Масник, І. Петен, І. А. Шарунович; по 30 дол.: О. Дидинок, родина Лещицьких; по 25 дол.: К. Астер, М. Т. Дурбак, О. О. Клофас, А. Ю. Полатинський, Л. Мулер, С. Таланчук; по 20 дол.: Л. Боднарчук, О. Кобзар, Л. Паладія, пп. Пастушени, К. С. Шевчук, Гантерська Громада (решта з квітів); по 10 дол.: А. Дацьківський, І. А. Дзедзич.

З цих пожертв призначено:

на Українську Католицьку Церкву св. Івана Хрестителя в Гантері	\$350.00
на Патріарший Фонд	150.00
на Білоруську Православну Церкву св. Євфросини в С. Ривер, Н. Дж.	50.00



Український Хор „ДУМКА“ в Нью-Йорку

повідомляє, що
в неділю, 8-го червня 1980 р., в церкві св. Юра
при 7-й вул. в НЬО-ЙОРКУ
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ ПО ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНАХ НАШОЇ СПІВОЧОЇ РОДИНИ

АНДРУСИШИН ГРИГОРІЙ
БАНДУРА ІВАН
БЕРДНИК ОЛЕКСАНДЕР
БІДЯК БОГДАН
ВОЙЦІКІЙ СТЕПАН
ВОЛОСЯНСЬКИЙ ТЕОФАН
ГЕНТИШ ВОЛОДИМИР
ГРЕБЕНЯК ІВАН
ГУЗАР ЯРОСЛАВ
ГНОЙ РОМАН
ДАНИЛОК ЄВГЕН
ДРАГАН БОРИС (М. Д.)
ЗАДОРОВНИЙ ІВАН
КАРАТНИЦЬКИЙ БОГДАН
КАРПЕНЧУК БОГДАН
КЕФОР ІГОР
КОВАЛИШИН ЯРОСЛАВ
КОРОЛЬ ЮРІЙ (М. Д.)
КОСТИНЮК ВОЛОДИМИР
КУЗЬМИН ОСИП

КУПЧИНСЬКИЙ РОМАН
ЛИСКО КОНСТАНТИН
МРОЗОВСЬКИЙ БОГДАН
НЕДІЛЬСЬКИЙ ІВАН
ПЕТЕШ ЯРОСЛАВ
ПИРОЖАК БОГДАН
ПРИПЛЕСЬ МИКОЛА
РАБІЙ ЮРІЙ (М. Д.)
РЕЙНАРОВИЧ ОСИП
РУБЧАК ЗЕНОН
СЕМКІВ ЙОСАФAT
СТАХІВ МИРОСЛАВ
СТЕПАНЯК РОМАН
СТЕЦУРА ОСИП
СТРУК МИКОЛА
ХОЛЕВЧУК ВОЛОДИМИР
ЧОПІК МИКОЛА
ЧОРНИЙ ЄВГЕН
ШУГАН ЄВГЕН (М. Д.)
ШУГАН ІГОР

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

Проситься усіх Членів „Думки“ і Шановне Громадянство взяти участь у церковній відправі.

Управа Хору

Відбулися звичайні збори Координаційної Ради Відділів УККА стейту Коннектикат

У Бріджпорті, 4-го травня, відбулися звичайні збори КР УККА, що їх відкриває голова Координаційної Ради д-р М. Снігурович і як заступник президента УККА привітав від Головної Екзекутиви УККА всіх делегатів, подякувавши їм за працю і співпрацю з Головною Екзекутивою в підготовці XIII Конгресу Українців Америки восени цього року.

Продовжувалися збори перебран В. Пелешук, діючий голова місцевого Відділу. Він привітав та представив кожного з присутніх на зборах.

Протокол з попередніх зборів відчитав секретар Г. Андрушин. Його прийнято і затверджено в цілості.

Д-р М. Снігурович звітував з діяльності Координаційної Ради, коротко згадавши про всю проблематику: підписання Проклямої 22-го січня губернатором стейту, імпрези та нагоди річниці самостійності; про пам'ятний бенкет з ціною промовою проф. д-р Л. Добрянського. Головна Екзекутива УККА відповідала в свій час Єпископа Кир В. Лостена у Стемфорді, а також брала участь у Бріджпорті в університеті „Св. Серця“ вчасно урочисто-го вручення Владислава В. Лостенові диплому доктора „гоноріс кавза“. Координаційна Рада мала зустріч з конгресменом К. Далдом.

Касир Координаційної Ради Г. Андрушин звітував про збірку на УНФ, причому висловив думку про потребу більшої активності збірки, а поодинокі Відділи повинні подавати перебіг збірки не лише, як є успіхи, але і про неспіхи. Клопотати про збірку, якщо стануть відомими, зможуть розбудити зацікавлення збіркою особливо молоді, яка повинна вкотре-решт бути причасною до датків на УНФ. На заувагу В. Баби про шкідливий вплив висток про панів Олексина, ген. Григоренка і президента СКВУ М. Плав'юка на платність УНФонду, подав д-р Снігурович вняшення, що ця справа була полаяжоджена на других зборах Головної Екзекутиви УК-

КА про ротаційність Дирекції в УККА. Щодо президента Плав'юка, то його календія є до осені, а щодо ген. Григоренка з його Київською Групою, то вони мають свої думки, яких УККА не апробує, а УГГ не належить до системи УККА.

Збірку на СКВУ проводить Центральна шорочу у місяці травні і розсилає відносні листи громадам з директивами, як перевести збірку: жертвенно при співдопомозі всіх чесних отців парохів і з їх пригадкою в церквах про потребу збірки на СКВУ і жертвенності кожного дорослого члена української громади на ту ціль.

Щодо висланих лист на збірку для Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, яку громада мала провести, пригадується окремим Відділом, що закінчили збірку, без викладання висланих листи жертводавців до Централі.

Передбачено що XIII Конгрес Українців Америки відбудеться 10, 11 і 12 жовтня 1980 року в Філадельфії, а делегатів на Конгрес окремі Відділи мають якнайшвидше вибрати на зборах і повідомити про це Центральну. Умови членства і членських вкладок усталено і всіх повідомлено. Кошти делегатів на Конгрес покривають їх Відділи.

В справі кандидатів на номінацію Конвенції для президентських виборів у ЗСА: Конвенція Демократичної партії відбудеться в Нью-Йорку, Н.Й., з початком липня, а Республіканської партії Конвенція — в Детройті, Міч., при кінці липня ц.р. Слід, щоб українці — громадяни ЗСА — голосували на таких кандидатах, які виявили прихильність і доброзичливість до української справи.

Обсерваторами на конвенції будуть: Й. Лисогір — на Демократичній, а д-р Л. Добрянський — на Республіканській. Дорадниками будуть д-р Б. Футей в Огайо і Несторук у Вашингтоні та інші.

Щодо кандидатури на сенатора стейту Коннектикат: конгресмен Кристофер Далда цікавиться політикою

Східної Європи, а також українськими справами.

Для перемоги кандидатури К. Далда вибрано комітет, головою якого є проф. Телюк, член О. Дубно. Для республіканського кандидата — працює комітет, до якого увійшли панове: Черніг, Пришляк і Гижий.

Щодо проекту зміни „Закона для старших“: конгресменка Мері Роз Оакар з Огайо зробила внесок, щоб кожна етнічна група мала своїх людей в уряді зі знанням мови на випадок потреби порозуміння, коли старша особа не володіє добре англійською мовою. Цей внесок важливий для українців, тому побажано, щоб окремі Відділи УККА звернулися до місцевих конгресменів, щоб підтримали внесок конгресменки Мері Роз Оакар з Огайо в справі зміни „Закона для старших“.

Пані Гайда повідомила, що в Нью-Гейвені вже відбулося засідання комітету підтримки для сенатора К. Далда, до якого вибрано з поміж українців: комішнер О. Дубна і проф. І. Телюка, і що відбулося засідання також комітету для кандидата Республіканської партії в стейті Коннектикат пана Баклі, до якого увійшли панове: Пришляк, Черніг і Р. Гижий. Від себе поставила п. Гайда внесок, щоб всіма силами поширювати науку українознавства поміж молоддю. Для нашої справи замало займатись лише охороною людських прав, бо нам треба охороняти також національні права і дбати за збереження молоді при українцях.

Голова Відділу УККА в Гартфорді п. Крупа повідомив, що там визначено „Тиждень Поневолених Націй“ церковною відправою і прийняттям, а що така імпреза відбудеться в Детройті, Міч., у часі міжнародного фестивалю на Республіканській конвенції.

Слід також, щоб у кожній громаді було відзначено 30-ліття смерті генерала Тараса Чупринки-Шухевича. Були внески, щоб старатися заснувати Відділ УККА в усіх місцевостях, де їх досі немає.

А де такі Відділи є — за всяку ціну поширювати українознавство між молоддю. Між іншими внесками був внесок, щоб організувати прогулянку членів до Централі УНСоюзу в Джерзі Сіті.

Слідуючі звичайні збори Координаційної Ради стейту Коннектикат відбудуться в Гартфорді 28-го вересня о годині 2-ій по полудні в залі Українського Дому.

Після зборів відбулася перекуска для делегатів, яку приготували пані М. Пелешук і С. Максимюк.

мгр С. В.

Фортепіанний речиталь Надії Яворської і Бориса Буняка

В суботу, 29-го березня в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні, відбувся дипломовий речиталь Надії Яворської і Бориса Буняка, абсолютів фортепіанної класи Таїса Богданської, УМІ.

Численна публіка виловила шість гарну залю Народного Дому, щоб послухати гри цих визначних учнів Українського Музичного Інституту.

Таїса Богданська, піаністка і досвідчений педагог, підбрала відповідну програму двох різних влад і характерів та достосувала її до їх музичних і технічних можливостей.

Не зважаючи на зростаючу для всіх хвилювання (хто не має тремти на власному концерті?), молоді виконавці виявили солідну підготовку, вишкolenу пам'ять і музичальність.

Надія Яворська виконала українські твори Жука, Фоменка і Грудина з дівочим романтизмом, при чому виявила замишування до кантени. Прелюдія і Фуга П.-моль Баха були заграні чисто і виразно.

Соната Ф.-моль, оп. 2. Бетговена, твір з першої фази творчості композитора, в якому ще видно деякий вплив Гайдна, Н. Яворська виконала скорі частини цієї сонати граціозно і легко, а Адажіо заграла співучо з мелодією повагою, „Затоплений катедри“ Дебюссі вона надала виразу тасинчності цієї легенди. Два твори Шопена: Вальс Е.-моль і Фантазія-Емпромпту були заграні зі захопленням, а особливо підчеркненням мелодійної лінії у середній частині Фантазії — Емпромпту. В загальному зауважено, що Н. Яворська найкраще почувала себе в ліричних творах.

З розмахом і динамікою Борис Буняк виконав Шумана „Ашпунт“ і Прелюдію Рахманінова Г.-моль.

Здавалося, що пальці втечуть від нього, але він їх скоро „позбирав“. В „Місячній сонаті“ Бетговена Б. Буняк підкреслював контрасти поодиноких частин, а в останній вибухав раптовими форте, такими характеристичними для Бетговена з часу його „Штурм унд Дранг“...

Токката Шамо була виконана з нестримним темпераментом. Те саме можна сказати про відіграння Рапсодії с. 6 Листа, в якій Борис виявив здібність для акордової і октавової техніки і нахил до віртуозності. Гра Б. Буняка позначалася спільним темпераментом і йому варто б працювати в напрямі самодисципліни.

Надпрограмовим і мильним наддатком була третя частина Концерту Гайдна Д-дур, виконана Н. Яворською і Т. Богданською, яка заступала партію оркестру, та „Револьюційний Етюд“ Шопена виконаний Борисом Буняком.

Речиталь двох молодих студентів залишив позитивний настрій і почуття вдячності для учительки, яка зміла повести своїх учнів до осягнення максимуму в музиці.

Надія Яворська і Борис Буняк вибрали собі студії інших професій, але вицілені в них любов до музики не дозволила кинути її, а навпаки, продовжувати розвивати її як побічний предмет.

Проф. Т. Богданська виявила себе не лише успішним педагогом але також вона зміла пробудити громадське сумління в молоді серцях. Тому наші виконавці призначили ввесь дохід з їх речиталю в сумі 300 доларів на цілі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні.

Дарія Гордінська-Каранович

В 90-річчя автора „Тріумфу Кобзи“

Під таким заголовком в минулому році вийшов у світ прекрасний альбом нашого славного кобзаря Павла Конопленка-Запорожця. Це монументальна праця у формі монографії на тему кобзи і кобзарів. Охоплює вона понад 300 сторінок друку та знімок-ілюстрацій про кобзу, її основний вигляд, різні її варіанти і її величезну роль в історії українського мистецтва. Кобза тісно пов'язана з історією боротьби українського народу в обороні його незалежності, мови, культури тощо.

Маючи на увазі велике значення кобзи, наш найбільший поет Тарас Г. Шев-

ченко не міг підібрати кращого заголовка для своїх постичних творів, як „Кобзар“. Він часто її оспівував кобзарів у своїх поезіях:

„Перебедя старий,
смілий —
Хто його не знає!
Він усюди весть тається
Та на кобзі грає...“

Українські кобзарі — це представники народного сумління, носії національної ідеї, правди-справедливості, борці за волю України. Саме цю ідею має на увазі Шевченко, назвавши свою збірку поезій „Кобзар“.

Вальбому „Тріумф Кобзи“ автор зібрав багато літератури й оголошений про свої виступи в Канаді і ЗСА. Разом з дружиною Ольгою та синами Петром і Юрком, яких змалечку навчав грати на кобзі, маестро Конопленко виступав на багатьох святах і радіових програмах. „Свобода“ з 1-го червня 1960 року зафіксувала його виступи в Нью-Йорку, які відбулися в Літературно-Мистецькому Клубі і в Народному Домі. Через два роки маестро відвідав ще раз Нью-Йорк з новим репертуаром і дав концерт в Українському Інституті Америки.

В цьому році Кобзареві Павлові Конопленкові-Запорожцеві сповнилося 90 літ життя. Але він має козацьку владу, не здається і не перестає грати на кобзі: він, немов той віщий Боян із Слова о полку Ігоревім, — „не десять соколов на стадо лебедів пушає, но своя вішня персти на живая струни складає, оні же сами князям славу рокотать“.

Вшануємо нашого славного Кобзаря з нагоди його 90-річчя, коли замовимо його альбом, який коштує 25 дол. Замовляти можна впродовж від автора: 1053 Alfred Ave., Winnipeg, Man., Canada, R2X 0V5.

о. Іван Ткачук

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!

ЗАБАВА ПІСЛЯ ФЕСТИВАЛЮ

Ньюарк, Н.Дж. — Український Фестивальний Комітет в Нью-Джерсі влаштує забаву, яка відбудеться в суботу, 31-го травня, починаючи о год. 9 увечері. До танців приграватимуть оркестри „Темпо“, „Іскра“ і „Русничок“. Забава відбудеться в залі української католицької церкви в Перт Амбрі, при 684 Алта Виста Плейс. Вступ на забаву — \$5 дол.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
14-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

АМСТЕРДАМ, Н.Й. Звичайні місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 266-ий Відд., о год. 7:30 веч. в домі Укр.-Амер. Грозо. Клубу при 3-5 Теллер вул. На порядку є важкі справи до вирішення. Присутність всіх членів, а зокрема членів Управління обов'язкова. Неприсутні не рішення. — С. Колуг, предс., М. Кривулич, касир, В. Варшона, секр.

НЕДІЛЯ,
15-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. Місячні збори С-ва Преса. Богородиці 36-ий Відд., о год. 1:30 по пол. в кафетері школи св. Йосафата при 940 Рідж Роуд Іст. Присутність всіх членів зобов'язана. У зборах та вирішати належні вкладки. — Степана Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Дем'янів.

РОЗШУКИ

ПОШУКУЄТЬСЯ
ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

НА ПРОДАЖ

Кергонксон, Н. Й.
НА ПРОДАЖ
ПАРЦЕЛІ
в сусідстві Союзівки і церкви.
Прощу телефонувати:
(201) 891-1230 або
(516) 822-4838

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Баян Бруку і св. Духа — відома компанія

К. М. КАРДОВИЧ І
ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ДО ВІНАЙМУ

ВАКАЦІЇ над МОРЕМ!

До винайму (або на продаж)

4-KIMH. ДІМ

5 хвилин ходу до приватної пляжі. Гарна, спокійна, повна зелені околища, на північному березі Лонг Айленду. 60 м. від Нью-Йорку. Дуже доступна ціна.

Тел.: (212) 726-2335
(вечером)

ПОШУКУЄТЬСЯ
ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЛЕОНІДА ЮЩУКА, сина Якова і Пелії, ур. 18. 8. 1914 р. у Москві, СРСР. У 1941 був заарештований до війська Росії/Домом, в околиці Смоленська полав у німецький полон. Перебував у таборі Дунберг М-Stampagier III у м. Furstenberg і був таборним пікаром для російських вояків. Число полону — 154353. Пошукує сестра у Польщі і родина у ЗСА. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
JOHN SZYMCAK
147 North 4th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

DELTA GIFT SHOP

146 First Avenue
New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСТІВ, КЕРАМІКИ. ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

ZENON IWANYNSKY
(212) 533-2906

UNFURNISHED APARTMENT

Irvington, N.J.
Best section of Town
CHEERFUL CLEAN APT.
4 nice size rooms with bath. Heat and hot water included. New refrigerator and gas range. \$325.00 rent plus security. No pets. Adults only. Available June 1st. Call — (201) 373-7257 or after 6 p.m. (201) 375-6834

HELP WANTED

Пошукується
ЛЮБОТОРКУ або ОПКУНКУ
для старої жінки. Власна хата, близько української церкви в Ньюарку. Прощу дзвонити по 6-й год. веч.
(201) 283-0769

FOR SALE or FOR RENT

FURNISHED STUDIO
APARTMENT
Directly on the ocean in Pompano, Florida for rent or sale. Heated pool and sauna.
Contact — Mrs. A. Gliwa
8301 — N.W. 57 Place
Fl. Lauderdale, Fla. 33321
Tel.: (305) 721-6678 — Home
SUMMER SPECIAL RATES

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.

OREgon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10468

Tel.: 865-2476

181 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЮСНФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідую вшануванням

похоронів в каплицях, пологів в кожній районі

міста. Похорони по відмалюваних цінах.

ПОЛОГОДЖУЄМО

традиційні українські похорони для Ваших рідних.

Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років.

Обслуга 24 години денно.

JOHN J. SENKO

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd.